

Protokół nr 50/XI/2020
posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia 24 listopada 2020 r.

I. Obecność na posiedzeniu:

stan Komisji - 6 radnych

obecnych - 6 radnych

oraz zaproszeni goście.

Listy obecności stanowią załącznik nr **1 i 2** do niniejszego protokołu.

Zaproszenie dla radnych na posiedzenie stanowi załącznik nr **3** do niniejszego protokołu.

Zaproszenie dla gości na posiedzenie stanowi załącznik nr **4** do niniejszego protokołu.

II. Proponowany porządek posiedzenia:

1. Przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie pozostawienia bez rozpoznania **skargi nr 36 z 2020 r.** - *referuje radny p. Kamil Deptuła.*
2. Przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie przekazania Prezydentowi Miasta Łodzi **petycji nr 19 z 2020 r.** - *referuje radny p. Kamil Deptuła.*
3. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 37 z 2020 r.** - *referuje radna p. Justyna Chojnacka-Duraj.*
4. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 38 z 2020 r.** - *referuje radna p. Antonina Majchrzak.*
5. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 39 z 2020 r.** - *referuje radny p. Kamil Jeziorski.*
6. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 40 z 2020 r.** - *referuje radny p. Michał Olejniczak.*
7. Sprawy różne i wniesione.

III. Przebieg posiedzenia i przyjęte ustalenia.

Przewodniczący Komisji p. Kamil Deptuła powitał radnych oraz zaproszonych gości. Na podstawie listy obecności Przewodniczący stwierdził quorum niezbędne do prowadzenia obrad i podejmowania prawomocnych uchwał i opinii.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie zaproponowany porządek poszerzony o 1 punkt.

Proponowany porządek po zmianach:

1. Przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie pozostawienia bez rozpoznania **skargi nr 36 z 2020 r.** - *referuje radny p. Kamil Deptuła.*
2. Przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie przekazania Prezydentowi Miasta Łodzi **petycji nr 19 z 2020 r.** - *referuje radny p. Kamil Deptuła.*
3. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 37 z 2020 r.** - *referuje radna p. Justyna Chojnacka-Duraj.*
4. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 38 z 2020 r.** - *referuje radna p. Antonina Majchrzak .*
5. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 39 z 2020 r.** - *referuje radny p. Kamil Jeziorski.*
6. Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie **skargi nr 40 z 2020 r.** - *referuje radny p. Michał Olejniczak.*
7. **Przyjęcie projektu uchwały w sprawie przekazania Prezydentowi Miasta Łodzi wniosku wg właściwości 1511.15.- referuje radny p. radny p. Kamil Deptuła**
8. Sprawy różne i wniesione.

Ad pkt 1 - Przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie pozostawienia bez rozpoznania skargi nr 36 z 2020 r. - referuje radny p. Kamil Deptuła.

(Omawiany dokument znajduje się w teczce nr: DPr-BRM-II.1510.36.2020)

Przewodniczący p. Kamil Deptuła przedstawił sprawę:

W dniu 12 października 2020 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga dotycząca realizacji zadania zgłoszonego do Budżetu Obywatelskiego na lata 2018/2019. Ponieważ z treści pisma nie wynikało jednoznacznie, co jest przedmiotem skargi, zainteresowana w dniu 27 października 2020 r. została wezwana do sprecyzowania przedmiotu swojego pisma w terminie 7 dni pod rygorem pozostawienia sprawy bez rozpoznania. W określonym terminie do Rady Miejskiej w Łodzi nie wpłynęła odpowiedź na powyższe wezwanie.

Zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46), jeżeli z treści skargi lub wniosku nie można należycie ustalić ich przedmiotu, wzywa się wnoszącego skargę lub wniosek do złożenia, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania, wyjaśnienia lub uzupełnienia, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie skargi lub wniosku bez rozpoznania. Przepis ten ma zastosowanie w przypadku skargi, o której mowa na wstępie, ponieważ wnosząca nie usunęła braków pisma we wskazanym terminie.

Przewodniczący p. Kamil Deptuła wobec przedstawionych wyjaśnień zaproponował pozostawić skargę bez rozpoznania.

Pytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Miejskiej w Łodzi - **druk BRM nr 133/2020.**

Komisja w głosowaniu przy **5** głosach „za”, przy **braku** głosów „przeciw” i **1** głosie „wstrzymującym się”, pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

Ad pkt 2 - Przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie przekazania Prezydentowi Miasta Łodzi petycji nr 19 z 2020 r. - referuje radny p. Kamil Deptuła.

(Omawiany dokument znajduje się w teczce nr: DPr-BRM-II.152.19.2020)

Przewodniczący p. Kamil Deptuła przedstawił sprawę:

Do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła petycja dotycząca powstrzymania się przed sprzedażą willi Ludwika Anstadta, przy ul. Sędziowskiej w Łodzi.

Zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami procedowaniem spraw z zakresu zabezpieczenia zabytku zajmują się upoważnione do tego służby prezydenta miasta oraz wojewody. Zgodnie zaś z art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r. poz. 713 i 1378), gospodarowanie mieniem komunalnym należy do zadań wójta.

Ustawa o petycjach przewiduje w art. 6 ust. 1, że adresat petycji, który jest niewłaściwy do jej rozpatrzenia, przesyła ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, do podmiotu właściwego do rozpatrzenia petycji, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję.

Przewodniczący p. Kamil Deptuła wobec przedstawionych wyjaśnień zaproponował przekazać petycję według właściwości.

Pytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Miejskiej w Łodzi - **druk BRM nr 134/2020.**

Komisja w głosowaniu przy **4** głosach „za”, przy **braku** głosów „przeciw” i **1** głosie „wstrzymującym się”, pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

Ad pkt 3 - Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie skargi nr 37 z 2020 r. - referuje radna p. Justyna Chojnacka-Duraj.

(Omawiany dokument znajduje się w teczce nr: DPr-BRM-II.1510.37.2020)

Przewodniczący p. Kamil Deptuła poprosił o informację przedstawiciela Zarząd Lokali Miejskich.

Dyrektor Zarządu Lokali Miejskich p. Marcin Pawlak poinformował, że skarga dotyczy lokalu mieszkalnego, który został wyodrębniony z części wspólnej. Skarżąca skarży się, że od 2013 r. nie może tego lokalu wykupić. Zarząd przeanalizował sprawę bardzo dokładnie i w sprawie pojawiło się sporo wątków. W wielu miastach w Polsce jest ten sam problem w związku ze zmianą przepisów prawa i lokale, które zostały przekształcone z części wspólnych mają nie do końca uregulowany stan prawny. Zarówno prawnicy w Urzędzie Miasta Łodzi jak i prawnicy w Zarządzie Lokali Miejskich mają różne zdania co do stanu faktycznego i stanu prawnego tych lokali. Sama sprzedaż lokali znajduje się w gestii Miasta. Stąd też ZLM uważa, że ta skarga nie jest zasadna, ponieważ Skarżąca nie może wymóc na

właścicieli dokonania czynności cywilno-prawnej. Biorąc pod uwagę złożoność sprawy ZLM zobowiązał się, że do 30 listopada br. w zakresie tego lokalu uzyska ostateczną decyzję radców prawnych.

Przewodniczący p. Kamil Deptuła poinformował, że projekt uchwały przygotowany przez radną p. Justynę Chojnacką-Duraj uznaje skargę za zasadną. Jednakże przedstawił kilka argumentów logicznych, które należy wziąć pod uwagę w trakcie rozpatrywania. Sytuacja wygląda w ten sposób, że Konstytucja RP przewiduje, że na organach samorządu spoczywa obowiązek dostarczenia lokali mieszkańcom. Przepisy przewidują powstanie komunalnego zasobu gminy i z takiego zasobu powinny być zaspokajane potrzeby mieszkańców o obniżonych możliwościach finansowych i nie tylko.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że Skarżąca zgodnie z umową najmu z dnia 7 maja 1997 r. zamieszkuje lokal w budynku znajdującym się przy ulicy ... w Łodzi. Przedmiotowy lokal powstał w następstwie adaptacji pomieszczenia strychu na cele mieszkalne, na podstawie decyzji Urzędu Dzielnicowego Łódź-Górna z dnia 20 lutego 1984 r., wydanej na rzecz osoby pierwotnie zajmującej lokal. Z dokumentacji zgromadzonej w sprawie wynika, że w dniu 25 września 1991 r. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej Łódź-Górna zawarło umowę najmu powyższego lokalu z kolejnym najemcą. Umowa najmu lokalu zajmowanego przez Skarżącą została zwarta w dniu 7 maja 1997 r., na podstawie skierowania nr 216/97 z dnia 5 maja 1997 r. Wniosek Skarżącej o sprzedaż lokalu wpłynął do ówczesnej Administracji Nieruchomości Łódź-Górna „Wschód” w dniu 27 czerwca 2013 r. Po skompletowaniu wymaganej dokumentacji, 23 lipca 2013 r. ww. wniosek został przekazany do dalszego procedowania do ówczesnego Wydziału Prawo do Nieruchomości w Departamencie Gospodarowania Majątkiem Urzędu Miasta Łodzi. Dnia 8 marca 2019 r. Wydział Zbywania i Nabywania Nieruchomości w Departamencie Gospodarowania Majątkiem Urzędu Miasta Łodzi zwrócił do Zarządu Lokali Miejskich (skrót: ZLM) przekazany wcześniej wniosek Skarżącej o sprzedaż lokalu, w celu rozpatrzenia sprawy zgodnie z właściwością. Zwrot dokumentacji został uzasadniony brakiem możliwości zbycia lokalu przez Miasto Łódź z uwagi na to, że stanowi on część wspólną nieruchomości.

W piśmie z dnia 10 listopada 2020 r. Zarząd Lokali Miejskich informuje, iż według opinii prawnej sporządzonej przez Wydział Radców Prawnych ZLM z dnia 26 lipca 2019 r. nie jest możliwe jednoznaczne przesądzenie, czy przedmiotowy lokal stanowi własność Miasta Łodzi, czy wchodzi w skład części wspólnej nieruchomości. Ponadto, Zarząd Lokali Miejskich wskazuje, iż zgodnie z orzecznictwem sądów w opiniowanych sprawach istnieją rozbieżne poglądy dotyczące własności lokali powstałych w wyniku adaptacji. Jednocześnie, w tym samym piśmie Zarząd Lokali Miejskich stwierdza, że *„gdyby przedmiotowy lokal był uznany za mieszkaniowy zasób Miasta, najemcy lokalu komunalnego nie przysługuje wobec Miasta roszczenie o nabycie własności tego lokalu”*.

Zgodnie z relacją Skarżącej, *„w zakresie opłat czynszowych lokal ten był i jest traktowany jako komunalny, o czym m.in. świadczą bonifikaty udzielane (...) przez Zarząd Lokali Miejskich z tytułu terminowych wpłat”*.

W piśmie Zarządu Lokali Miejskich wskazano również, iż z uwagi na odmienne opinie prawne w kwestii możliwości wykupu lokali powstałych z części wspólnych nieruchomości, trwają rozmowy z właściwymi komórkami organizacyjnymi Urzędu Miasta Łodzi w celu wypracowania wspólnego stanowiska w przedmiotowej sprawie, które ma zostać przedstawione do dnia 30 listopada 2020 r.

Podkreślić należy, iż obowiązkiem samorządu lokalnego jest podejmowanie działań zmierzających do zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych mieszkańców. Nie oznacza to jednak prawa podmiotowego czy roszczenia o wykup takiego lokalu. Stan prawny zasobu komunalnego jest bardzo zróżnicowany i nie zawsze – jak w tym przypadku - wykup lokalu będzie możliwy.

Przewodniczący p. Kamil Deptuła wobec przedstawionych wyjaśnień zaproponował uznać skargę za bezzasadną.

Pytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Miejskiej w Łodzi - **druk BRM nr 135/2020**.

Komisja w głosowaniu przy 4 głosach „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”, pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

Ad pkt 4 - Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie skargi nr 38 z 2020 r. - referuje radna p. Antonina Majchrzak .

(Omawiany dokument znajduje się w teczce nr: DPr-BRM-II.1510.38.2020)

Przewodniczący p. Kamil Deptuła poprosił o przedstawienie sprawy.

Radna p. Antonina Majchrzak poprosiła o informację przedstawiciela Zarząd Dróg i Transportu.

P.o. z-cy Dyrektora Zarządu Dróg i Transportu p. Tomasz Grzegorzczak poinformował, że skarga dotyczy wszystkiego, poczynsz od wprowadzenia stref płatnego parkowania przez wprowadzenie buspasów, kwestie kontroli dużych inwestycji miejskich – Trasa Górna i W-Z zwłaszcza w zakresie systemu sterowania ruchem.

Radna p. Antonina Majchrzak poinformowała, że w odniesieniu do zarzutów sformułowanych dookoła Strefy Płatnego Parkowania w Łodzi, należy zauważyć, że jest to realizacja założeń polityki transportowej miasta zgodnej z rt. 13b ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020r. poz. 470 ze zm.). Ostatnia zmiana wysokości stawek opłat postojowych miała miejsce w lutym 2016 r., natomiast obowiązujące obecnie opłaty utrzymują się na poziomie o wiele poniżej maksymalnego limitu przewidzianego ustawą o drogach publicznych. W opinii Komisji wymóg opłacania postoju w centralnej części miasta jest jednym z bardziej efektywnych sposobów na ograniczanie natężenia ruchu samochodowego w Łodzi.

Obszarowy Systemu Sterowania Ruchem również realizuje założenia polityki transportowej miasta, w tym przypadku nadanie priorytetu dla komunikacji zbiorowej. Dzięki obecnie funkcjonującego w Łodzi OSSR możliwe jest wprowadzanie wielu algorytmów sterowania sygnalizacją świetlną, czego nie zapewniało poprzednie rozwiązanie lokalne. Warto podkreślić, że kwota 80 milionów złotych, którą wskazał mieszkaniec to nie tylko koszt wdrożenia Systemu Sterowania Ruchem, ale również budowy/modernizacji skrzyżowań z sygnalizacją świetlną i budowy systemu monitoringu, tablic informacji pasażerskich oraz tablic zmiennej treści.

Należy dodać, że Komisja Rozstrzygająca w Najwyższej Izbie Kontroli odnosząc się do zastrzeżeń wniesionych przez Zarząd Dróg i Transportu, do sprawozdania z kontroli, w części dotyczącej kontroli OSSR, uwzględniła zgłoszone zastrzeżenia w całości.

Odnosząc się do poruszonego przez mieszkańca w skardze tematu buspasów. Warto zaznaczyć, że buspasy to jedno z rozwiązań, które są szeroko stosowane w wielu miastach w Polsce i na całym świecie. Wyznaczenie na ul. Traktorowej buspasa nie skutkowało zmniejszeniem liczby pasów ruchu dla pojazdów indywidualnych. Na jednej jezdni (o szerokości blisko 10 metrów) utworzono 3 pasy ruchu z czego jeden to buspas w kierunku południowym, a dwa pozostałe służą do ruchu ogólnego (w tym dla autobusów w kierunku północnym). Przed wprowadzeniem zmian istniały dwa ponad 4,5 metrowe pasy dla każdego z kierunków, po których poruszał się jeden ciąg pojazdów. Wobec tego

udogodnienie dla transportu zbiorowego nie pogorszyło sytuacji samochodów osobowych na drodze, natomiast wpłynęło na poprawę jakości korzystania z komunikacji miejskiej i przełożyło się na redukcję emisji spalin wydzielanych przez autobusy oraz zmniejszenie kosztów komunikacji zbiorowej.

Komisja zaznacza, że Zarząd Dróg i Transportu w swojej działalności podejmuje decyzje wyłącznie w interesie mieszkańców, a jego pracownicy dokładają wszelkich starań, aby swoje obowiązki wykonywać jak najlepiej.

Referująca zaproponowała uznać skargę w całości za bezzasadną.

Pytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Miejskiej w Łodzi - **druk BRM nr 136/2020**.

Komisja w głosowaniu przy **3** głosach „za”, przy **braku** głosów „przeciw” i **1** głosie „wstrzymującym się”, pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

Ad pkt 5 - Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie skargi nr 39 z 2020 r. - referuje radny p. Kamil Jeziorski.

(Omawiany dokument znajduje się w teczce nr: DPr-BRM-II.1510.39.2020)

Przewodniczący p. Kamil Jeziorski przedstawił sprawę oraz przygotowane stanowisko.

W dniu 2 listopada 2020 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga na działania Dyrektora Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi dotycząca niedostatecznego wyciągnięcia konsekwencji wobec pracownika.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że w przedmiotowej sprawie zostało niezwłocznie przeprowadzone postępowanie wyjaśniające.

W dniu 23 września 2020 r. Skarżąca zgłosiła się do Centrum Świadczeń Socjalnych celem uzupełnienia brakujących informacji do złożonego wcześniej wniosku. Podczas wizyty w urzędzie Skarżącej towarzyszyła dwójka małoletnich dzieci, które jak sama Skarżąca wskazała, zakłócały ciszę i biegały. Powyższy fakt potwierdzili również inni pracownicy, którzy w tym czasie pełnili swoje obowiązki w tym samym pomieszczeniu. Skarżąca w żaden sposób nie reagowała na zachowanie swoich dzieci. Skarżąca po opuszczeniu pomieszczenia poprosiła o rozmowę z bezpośrednim przełożonym. Kierownik Wydziału Świadczeń Rodziny wysłuchał zarzutów jakie Skarżąca kierowała pod adresem pracownika, który nie obsługiwał Skarżącej, ale w jej ocenie zachował się nagannie. Skarżąca została przeproszona przez kierownika oraz zapewniona o konieczności wyciągnięcia konsekwencji służbowych wobec tego pracownika. Pomimo tego, Skarżąca złożyła pisemną skargę, z której wynikało, że pracownik skomentował zachowanie małoletnich dzieci słowami: „by nie wytrzymał z takimi dziećmi i takie to tylko do beczki”. Odpowiedzi na skargę udzielił Zastępca Dyrektora Centrum Świadczeń Socjalnych wskazując, że w sprawie niezwłocznie zostało przeprowadzone postępowanie wyjaśniające. Pracownik, który został wskazany przez Skarżącą nie przyznał się do skierowania pod adresem dzieci takiego sformułowania. Pozostali pracownicy przebywający w tym w pomieszczeniu nie potwierdzili, że pracownik użył takiego zwrotu w stosunku do zachowania dzieci Skarżącej. Natomiast inne osoby, nie będące bezpośrednimi świadkami tego zdarzenia, ale posiadające wiedzę na temat zajścia wskazywały, że pracownik ten skomentował zachowanie dzieci w nieodpowiedni sposób. Słowa te nie zostały skierowane bezpośrednio do Skarżącej lecz „wypowiedziane pod nosem”.

W oparciu o zebrane informacje oraz fakt, iż nie można w sposób jednoznaczny potwierdzić ani wykluczyć, że sytuacja taka miała miejsce, pracownik, którego skarga dotyczyła został ukarany karą nagany. Pracownik został również odsunięty od wykonywania obowiązków służbowych związanych z obsługą klienta. Z wymienionym pracownikiem jest zawarta umowa o pracę na czas określony, która wygasa z dniem 30 listopada 2020 r. i nie jest planowane dalsze zatrudnienie. W dniu 30 września 2020 r. Dyrektor Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi wystosował pismo do osób zatrudnionych w Centrum, w którym przypomniał i zobowiązał wszystkich pracowników do stosowania zasad uprzejmego zachowania wobec klientów oraz współpracowników. Wskazał, iż pracownicy Centrum winni wykonywać powierzone obowiązki z poszanowaniem godności i szacunku drugiego człowieka oraz z zachowaniem etyki zawodowej, natomiast dobro społeczności lokalnej powinno być traktowane priorytetowo.

Referujący zaproponował uznać skargę za bezzasadną.

Faza pytań.

Dyrektor Centrum Świadczeń Socjalnych p. Agnieszka Łukasik potwierdziła, że przedstawione zdarzenie miało miejsce i zostały zastosowane takie środki w stosunku do pracownika. Pracownik, który został wskazany przez Skarżącą nie przyznał się do skierowania pod adresem dzieci takiego sformułowania. Żaden z pracowników przebywających w tym pomieszczeniu nie potwierdził, że pracownik użył takiego zwrotu w stosunku do zachowania dzieci Skarżącej.

Przewodniczący p. Kamil Deptuła czy powodem nieprzedłużenia umowy jest ta mająca miejsce sytuacja czy są inne powody?

Dyrektor Centrum Świadczeń Socjalnych p. Agnieszka Łukasik poinformowała, że nie było żadnych uwag ani skarg na pracownika. Jednakże po tej sytuacji pracownik się rozchorował i też już nie chciał przedłużenia umowy.

Przewodniczący p. Kamil Deptuła wobec przedstawionych wyjaśnień zaproponował uznać skargę za bezzasadną. Ponadto zaproponował umieścić w uzasadnieniu następujący zapis:

„Jednocześnie, wobec niepokojących sygnałów, Rada Miejska w Łodzi zobowiązuje Dyrektora Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi do przeanalizowania pod kątem prawnym reakcji na przedstawioną sytuację na portalach społecznościowych”.

Radna p. Antonina Majchrzak zaproponowała o przeanalizowanie tych komentarzy, które pojawiły się w Internecie. Jest to niebezpieczne gdy pojawiają się groźby karalne i nie można do tego dopuścić.

Więcej pytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Miejskiej w Łodzi - **druk BRM nr 137/2020.**

Komisja w głosowaniu przy 4 głosach „za”, przy braku głosów „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się”, pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

Ad pkt 6 - Omówienie i przyjęcie projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi w sprawie skargi nr 40 z 2020 r. - referuje radny p. Michał Olejniczak.

(Omawiany dokument znajduje się w teczce nr: DPr-BRM-II.1510.40.2020)

Radny p. Michał Olejniczak przedstawił sprawę oraz stanowisko:

W dniu 3 listopada 2020 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga na działania Dyrektora Centrum Świadczeń Socjalnych w Łodzi dotycząca decyzji wydanej w dniu 21 sierpnia 2020 r.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że Decyzją Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 29 stycznia 2020 r. orzeczono o uznaniu za nienależnie pobrane i zwrocie przez Skarżącego nienależnie pobranego świadczenia wychowawczego za okres od 1 października 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. w wysokości 1500,00 zł.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi decyzją z dnia 28 lutego 2020 r. po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Skarżącego od decyzji z dnia 29 stycznia 2020 r. utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. Z uwagi na brak uregulowania przez Skarżącego przedmiotowego zadłużenia w dniu 29 kwietnia 2020 r. wystawiono tytuł wykonawczy, a w dniu 30 lipca 2020 r. wpłynęła na rachunek bankowy tutejszego Centrum wyegzekwowana przez organ egzekucyjny kwota 1500,00 zł i tym samym zadłużenie Skarżącego z tytułu nienależnie pobranego świadczenia wychowawczego zostało spłacone.

W dniu 4 sierpnia 2020 r. Pan Tomasz Sosnowski złożył w tutejszym organie wniosek o umorzenie kwoty nienależnie pobranego świadczenia wychowawczego za okres od 1 października 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. w wysokości 1500,00 zł. Decyzją Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 21 sierpnia 2020 r. orzeczono o odmowie umorzenia Skarżącemu przedmiotowego nienależnie pobranego świadczenia. W dniu 4 września 2020 r. Skarżący złożył odwołanie od decyzji z dnia 21 sierpnia 2020 r. wnosząc o umorzenie kwoty 1500,00 zł wynikającej z nienależnie pobranego świadczenia wychowawczego i jednocześnie zawarł niezwiązane z zaskarżoną decyzją zarzuty, co do wiarygodności wydawanych przez tutejszy organ dokumentów. Skarżący zarzucił, że decyzja Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 28 lipca 2017 r. nie była dołączona do akt, z którymi zapoznawał się w Centrum w dniu 15 stycznia 2019 r., a była załączona do dokumentacji, z którą zapoznał się w SKO w Łodzi w dniu 16 maja 2019 r. Skarżący podnosi, że Centrum nie dysponuje dokumentem potwierdzającym datę nadania, a także nie posiada zwrotu korespondencji zawierającego przedmiotową decyzję. Powyższe budzi wątpliwości Skarżącego, co do autentyczności i czasu wydania przedmiotowej decyzji. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi decyzją z dnia 27 października 2020 r., po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Skarżącego od decyzji z dnia 21 sierpnia 2020 r. utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję. Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że decyzje administracyjne rozstrzygające o uprawnieniach do świadczeń rejestrowane są w systemie dziedzicowym do obsługi świadczeń. Decyzja datowana jest na dzień 28 lipca 2017 r. i tego dnia została wydana oraz dołączona do akt sprawy Skarżącego niezwłocznie po jej wydaniu. Powyższa decyzja została wysłana do Skarżącego na wskazany we wniosku adres, w formie przesyłki listowej nierejestrowanej. Nie wpłynął do tutejszego organu zwrot wymienionej korespondencji. Wskazać należy, że niniejsza decyzja dotyczy wcześniejszego okresu świadczeniowego 2016/2017 i nie ma wpływu na żądanie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia wychowawczego w wysokości 1500,00 zł, które było przedmiotem postępowania odwoławczego i dotyczyło okresu świadczeniowego 2017/2018. Skarżący na okres świadczeniowy 2016/2017 złożył dwa wnioski o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na dziecko. Pierwszy wniosek Skarżący złożył w dniu 1 kwietnia 2016 r., po rozpatrzeniu którego decyzją Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 6 maja 2016 r. przyznano prawo do wnioskowanego świadczenia na okres od 1 kwietnia 2016 r. do 30 września 2017 r. Drugi wniosek Skarżący złożył w dniu 19 lipca 2017 r. Postępowanie w sprawie tego wniosku zostało umorzone decyzją Prezydenta Miasta Łodzi z dnia 28 lipca 2017 r. z uwagi na fakt, że Skarżącemu zostało już przyznane prawo do świadczenia wychowawczego decyzją z dnia 6 maja 2016 r. Z kolei na okres świadczeniowy 2017/2018 Skarżący złożył wniosek w dniu 21 sierpnia 2017 r. W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi tutejsza jednostka prawidłowo przeprowadziła postępowanie wyjaśniające, wydana decyzja w przedmiocie uznania za nienależnie pobrane i zwrocie nienależnie pobranego świadczenia wychowawczego za okres od 1 października 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. w wysokości 1500,00 zł jest zgodna z obowiązującymi przepisami prawa.

Postępowanie w przedmiocie odmowy umorzenia nienależnie pobranego przez Skarżącego świadczenia wychowawczego również w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Łodzi zostało przeprowadzone rzetelnie i szczegółowo, a wydane rozstrzygnięcie uwzględnia sytuację dochodową, rodzinną i bytową Wnioskodawcy.

Ponadto odpowiadając na zapytanie Skarżącego odnośnie terminu składania wniosków o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na okres świadczeniowy 2017/2018 oraz instytucji, za pośrednictwem których była możliwość składania wniosków wskazać należy, iż wymienione wnioski można było składać od dnia 1 sierpnia 2017 r.: • w urzędzie gminy, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, • za pośrednictwem operatora pocztowego, • portalu informacyjno-usługowego emp@tia, • platformy usług elektronicznych ZUS, • ePUAP, • bankowości elektronicznej. Odnosząc się do prośby o wydanie uwierzytelnionej kopii wniosku z dnia 19 lipca 2019 r., po weryfikacji rejestru wpływu wniosków i dziennika korespondencji stwierdzić należy, że do tutejszego organu nie wpłynął żaden wniosek Skarżącego z dnia 19 lipca 2019 r.

Referujący mając na uwadze powyższy stan faktyczny i prawny zaproponował uznać skargę za bezzasadną.

Pytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Miejskiej w Łodzi - **druk BRM nr 138/2020.**

Komisja w głosowaniu przy 4 głosach „za”, przy **braku** głosów „przeciw” i **braku** głosów „wstrzymujących się”, pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

Ad pkt 7 - Przyjęcie projektu uchwały w sprawie przekazania Prezydentowi Miasta Łodzi wniosku wg właściwości 1511.15.- referuje radny p. radny p. Kamil Deptuła

(Omawiany dokument znajduje się w teczce nr: DPr-BRM-II.1511.15.2020)

Przewodniczący p. Kamil Deptuła przedstawił sprawę oraz uzasadnienie do projektu:

W dniu 16 listopada 2020 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynął wniosek o wykupienie posesji z budynkami mieszkalnymi przylegającymi do pasa drogowego ulicy Zgierskiej, na odcinku od ul. Poziomkowej do ul. Trawiastej, w celu rozwiązania problemu nadmiernego hałasu w otoczeniu ul. Zgierskiej.

Obowiązujące przepisy prawa nie przyznają radzie gminy uprawnienia do zobowiązania organu wykonawczego gminy do nabycia indywidualnie oznaczonych nieruchomości.

Kodeks postępowania administracyjnego przewiduje w art. 243, że jeżeli organ, który otrzymał wniosek, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym wnioskodawcę, albo wskazać mu właściwy organ.

Przewodniczący p. Kamil Deptuła wobec przedstawionych wyjaśnień zaproponował przekazać wniosek wg właściwości.

Pytań nie zgłoszono.

Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie projekt uchwały Rady Miejskiej w Łodzi - **druk BRM nr 134/2020.**

Komisja w głosowaniu przy 4 głosach „za”, przy **braku** głosów „przeciw” i **braku** głosów „wstrzymujących się”, pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

Ad pkt 8 – Sprawy różne i wniesione.

Przewodniczący poinformował o petycjach, które wpłynęły do Komisji.

Ponieważ nie było wniosków ze strony radnych, prowadzący zamknął posiedzenie.

Na tym porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany.

Protokół sporządziła

Sylwia Woźniak-Taczała

Przewodniczący Komisji

Kamil Deptuła